

เทศน์อบรมพระและฆราวาส ณ วัดป่าเขาน้อย จ.บุรีรัมย์
เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

อานุภาพแห่งธรรม

ผู้ว่าราชการจังหวัดบุรีรัมย์ กล่าวรายงาน

กราบนิมัสการพระเดชพระคุณ พระราชญาณวิสุทธิโสภณ ที่เคารพอย่างสูง กระผม นายชาติสง่า โมลีชาติ ผ.ว.จ.บุรีรัมย์ ร่วมกับส่วนราชการพลเรือน ตำรวจ ทหาร พ่อค้า ประชาชนทุกหมู่เหล่าในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดใกล้เคียง และพุทธศาสนิกชนทั่วไป ได้ร่วมกันจัดทำโครงการทอดผ้าป่าช่วยชาติกับหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ขึ้นในวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๒ ณ วัดป่าเขาน้อย จ.บุรีรัมย์ การดำเนินดังกล่าวในครั้งนี้ เพื่อตอบสนองและสนับสนุนแนวความคิดของพระเดชพระคุณพระราชญาณวิสุทธิโสภณ ที่มีความเมตตาสงสารโลก โดยเฉพาะประเทศไทยให้พ้นจากภัยเศรษฐกิจ โดยได้จัดทำโครงการทอดผ้าป่าช่วยชาติกับหลวงตามหาบัวขึ้นในวันนี้ กระผมและประชาชน พุทธศาสนิกชน ทุกหมู่เหล่าในจังหวัดบุรีรัมย์และทั่วประเทศ ขอปวารณาสันับสนุนโครงการทอดผ้าป่าช่วยชาติกับหลวงตามหาบัวด้วยความศรัทธายิ่ง ในโอกาสนี้และเป็นมหามงคล กระผมขอกราบอาราธนาพระเดชพระคุณได้โปรดแสดงธรรมเทศนา และรับมอบผ้าป่าตามลำดับไป ขอเมตตาด้วยครับ

หลวงตา วันนี้เป็นโอกาสวาสนาอันน่ายกย่องของพี่น้องชาวไทยเรา เฉพาะอย่างยิ่งจังหวัดบุรีรัมย์ มีท่าน ผ.ว.จ. พร้อมกับข้าราชการทุกหน่วย ตลอดพ่อค้าประชาชนที่ต่างท่านต่างมีศรัทธารักชาติบ้านเมืองของตน ได้รวบรวมด้วยความรักชาติ บริจาคสมบัติเงินทองข้าวของมีมากน้อยมารวมกัน เพื่อเป็นการทอดผ้าป่ามหากุศล เพื่ออุดหนุนอุ้มชูชาติไทยของเราในวันนี้ จึงเป็นมหามงคลอย่างยิ่งแก่พี่น้องชาวไทยทั้งหลาย มี จ.บุรีรัมย์ โดยท่าน ผ.ว.จ.เป็นประธานในงานนี้ รู้สึกว่าเป็นเกียรติแก่ชาติไทยของเราอย่างยิ่ง

เพราะการบริจาคทานหรือการที่หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ เจตนาด้วยความมุ่งมั่นเพราะอำนาจแห่งเมตตาหนุนจิตใจตลอดเวลา จึงได้พาพี่น้องทั้งหลายออกบริจาคสมบัติเงินทองข้าวของเพื่อช่วยชาติของเรา ด้วยความเมตตาสุดส่วนในหัวใจของหลวงตาเอง หลวงตาจึงไม่มีความรู้สึกว่าได้พาพี่น้องชาวไทยทั้งหลายบริจาคเพื่ออุ้มชูชาติไทยของเราเป็นการขอทาน เป็นพระคนทุกชั้นคนจนไร้ค่าไร้ราคา หาขอทานจากพี่น้องชาวไทยทั้งหลายดังคนขอทานทั่ว ๆ ไปนั้น หลวงตาไม่มีความรู้สึกอย่างนั้นเลย มีเต็มเปี่ยมไปด้วยความเมตตาที่จะอุ้มชูชาติบ้านเมืองของเรา เต็มกำลังความสามารถของตน ในครั้งสุดท้ายคือครั้งนี้

เพราะชีวิตจิตใจสังขารร่างกายของหลวงตาก็รู้สึกว่าย่อนลงทุกวัน ๆ เพราะนี่เป็นวัยร่างกายมีวัย จิตใจ ธรรมะไม่มีวัย อุตส่าห์ตะเกียกตะกายมาโดยอาศัยร่างกายเป็นเครื่องมือจะได้บำเพ็ญมากน้อยก็ตามแต่สังขารร่างกายจะอำนวยให้ หลวงตามีความเมตตาสุดส่วนกับพี่น้องทั้งหลาย จึงได้นำพี่น้องทั้งหลายบริจาคด้วยความสง่าแห่งเมตตาธรรมของพระพุทธเจ้า ไปที่ไหนต้องเทศนาว่าการให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้ทราบ ถึงเรื่องความลึกซึ้งแห่งพระพุทธศาสนาของเรา

เราไม่เป็นการโอ้อวดทำทายเป็นศาสนาใด ๆ แต่เรายืนยันขึ้นด้วยความบริสุทธิ์ใจที่เราได้ปฏิบัติตามพระพุทธศาสนา มา ตั้งแต่วันเริ่มแรกบวชจนกระทั่งบัดนี้ ตะเกียกตะกายตามสายทางเดิน ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้วโดยถูกต้องทุกแง่ทุกมุม มาโดยลำดับลำดับมา ตั้งแต่วันเริ่มอุปสมบทมาด้วยความรักใคร่ต่อศีลธรรม ลึกซึ้งขบถวินัยน้อยใหญ่ตลอดมา มีความเคารพยำเกรง มีความรักในศีลในธรรม ปฏิบัติตนเต็มความสามารถเรื่อยมา นี่ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นเหตุที่จะให้มนุษยชาติไทยของเรา

โดยเบื้องต้นไม่ได้มีเจตนาอันใดเลย มีเจตนาที่จะมุ่งมั่นต่อความพ้นทุกข์โดยถ่ายเดียวเท่านั้น เพราะเจตนานี้เป็นเจตนาที่ส่วนหนึ่งในชีวิตที่เกิดมาคราวนี้ ที่จะขอหลุดพ้นโดยถ่ายเดียว โดยความครองพระอรหันต์บนหัวใจนี้เท่านั้น นอกนั้นเราไม่ต้องการอันใด เพราะฉะนั้นการบำเพ็ญของเราจึงรู้สึกจะพิสดารมากทีเดียว พูดให้ใครฟังใครไม่อยากจะเชื่อได้ ทั้ง ๆ ที่เราก็กทำตามหลักความจริง ได้มาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบเวลานี้ ถอดมาจากหลักความจริงล้วน ๆ เราปฏิบัติบำเพ็ญมาด้วยความเสียสละชีวิตเพื่ออรหัตตภูมิ ไม่ได้เพื่ออื่นใดทั้งนั้น ชีวิตจิตใจไม่มีความหมาย เพื่อการบูชาต่อพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ สุดท้ายก็เพื่ออรหัตตภูมิเป็นสมบัติครองใจของเรา เต็มเจตนาที่มุ่งมั่นเท่านั้น

เราจึงได้อุตส่าห์พยายาม เรียกว่าสละชีวิตครั้งแรก ได้แก่สละเพื่อฆ่ากิเลสให้เสร็จสิ้นลงมาจากจิตใจ ไม่ให้มีกิเลสตัวใดเหลือหลออยู่ภายในใจนี้เลย ความพากเพียรทุกด้านทุกทางจึงทุ่มลง โดยไม่คิดเรื่องชีวิตชีวา มีแต่ความมุ่งหน้าที่จะให้หลุดพ้นโดยถ่ายเดียว ก็ได้ประกอบความพากเพียรขึ้นมา ขอให้พระสงฆ์ที่เป็นลูกทั้งหลายที่นั่งฟังอยู่เวลานี้ได้กรุณาฟังอย่างตั้งใจ และยึดเป็นคติเครื่องดำเนินต่อไป จะเป็นกำลังวังชาขึ้นที่จิตใจของตนนั้นแล

นี่เราได้บำเพ็ญเต็มสติกำลังความสามารถเรื่อยมา จิตใจที่ว่าวุ่นซุ่มมัวเป็นตมเป็นโคลน ขนแต่กองทุกข์เข้ามาเผาผลาญตัวเองตลอดเวลาไม่เลือกอิริยาบถนั้น ได้ค่อยสงบลงไป ความสุขค่อยปรากฏขึ้นมา ปรากฏขึ้นมาที่ใจ คำว่าสมาธิมีแต่ชื่อแต่นามที่เราเรียนมาจากตำรับตำรา เรียกว่าเป็นความจำไม่ใช่เป็นความจริง ความจริงยังไม่เคยติดหัวใจ

เลย ก็ได้อุทิศสัพพายามตะเกียกตะกายมา โดยถือหลวงปู่มั่น พุดให้ถนัดทางใจของเราจริง ๆ ก็เรียกว่าพ่อแม่ครูอาจารย์มั่น เพราะท่านเป็นทั้งพ่อทั้งแม่ ชีวิตจิตใจของเรารวมอยู่กับพ่อแม่ครูอาจารย์ทั้งหมด เราจึงสนิทติดปากที่จะกล่าวนามท่านว่าพ่อแม่ครูอาจารย์มั่น

นี่จะได้พ่อแม่ครูอาจารย์มั่นนี้เองมาเป็นหลักประกันเรื่องมรรคผลนิพพาน ตั้งแต่พื้น ๆ จนถึงอรหัตตภูมิ พ่อแม่ครูอาจารย์ท่านครองไว้หมดในหัวใจของท่านไม่มีอะไรบกพร่อง ท่านถึงความพอแล้วทุกสัต์ทุกส่วน เมื่อเราก้าวเข้าไปถึงท่าน ท่านก็ชี้แจงแสดงธรรมให้ฟังถึงเหตุถึงผล ถึงหลักความจริงทุกสัต์ทุกส่วนจนเป็นที่พอใจ หายสงสัยเรื่องมรรคผลนิพพาน ที่เราเรียนมาก็เรียนมา ความสงสัยติดตามคิบลานไปลบล้างเรื่อย ๆ ตั้งแต่บาปแต่บุญ นรก สวรรค์ ว่ามีหรือไม่มี มีหรือไม่มีเรื่อยไป ก็เลสเตตามล้าง

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์แสดงไว้ว่าบาปมี ก็เลสมันลบล้างว่าบาปไม่มี บุญมี พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สอนไว้แบบเดียวกันหมดว่าบุญมี ก็เลสกี้แทรกเข้าไปลบเสียว่าบุญไม่มี นรกมี พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ปฏิเสธลบล้างไม่ได้ ท่านก็แนะนำสั่งสอนตามหลักความจริงว่านรกทุกขุมมี ก็เลสกี้ลบล้างเข้าไปว่านรกไม่มี ๆ แล้วลากเซ็นเราไปตามความลบล้างของมันด้วยว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีไปตามมัน เชื่อไปตามมัน ไม่มีหิริโอตตปปะประจําใจของตัวเอง มีแต่ความกระด้างกระเดื่อง มีแต่ความดื้อด้านหาญทำในความชั่วช้าลามก ผลสุดท้ายก็ไหลลงนรกที่ว่าไม่มี ๆ ตามกิเลสหลอกลวงนั้น ไม่มีวันมีคืน ไม่มีปีมีเดือน ไหลลงอยู่นั้นตลอดเวลา

นำสลดสังเขปมากนะในสายตาของธรรม ดูสัตว์โลกไหลลงสู่ นรก ที่กิเลสหลอกลวงว่าไม่มี ๆ นั้น ไม่มีอะไรที่จะมากยิ่งกว่าสัตว์ที่เชื่อตามกิเลสแล้วไหลลงทางนรกหลุมต่าง ๆ ท่านกล่าวไว้ในธรรมว่า ๒๕ หลุม นี่คือนรก มีมาตั้งกับตั้งกัลป์ก็กัลป์ก็กัลป์ พระพุทธเจ้าพระองค์ใดตรัสรู้ขึ้นมาก็มาเจอสิ่งที่มีอยู่แล้วนี้ ๆ แล้วก้าวขึ้นไปสู่ข้างบน สวรรค์ก็มีมาดั้งเดิมเช่นเดียวกัน นับตั้งแต่สวรรค์ ๖ ชั้นขึ้นไป จนกระทั่งพรหมโลก ๑๖ ชั้น นิพพานเป็นชั้นสุดยอด นี่พระพุทธเจ้าทั้งหลายท่านทรงไว้แล้ว ท่านประกาศสอนเป็นเสียงเดียวกันหมดทุก ๆ พระองค์

กิเลสทั้งหลายก็ตามลบล้าง ๆ ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี ๆ ไม่ให้สัตว์ทั้งหลายมีแก้ไขที่จะสร้างคุณงามความดี เพื่อไปสวรรค์นิพพาน สิ่งที่เราสร้างให้สัตว์ทั้งหลายหนาแน่นขึ้นทุกวันไม่มีวันอิมพอนันก็คือความทะเยอทะยาน ความโลภก็มาก ได้เท่าไรไม่พอ นี่คือนิพพานของกิเลสเพื่อสัตว์ทั้งหลายจมลงในนรก ๆ ความโกรธ ความเคียดแค้นการทำลายกัน นี้ก็หนาแน่นขึ้นภายในจิตใจของสัตว์ทั้งหลาย ที่เป็นทางเดินทางจุดลากของกิเลสที่ล่อลวงสัตว์ทั้งหลายให้จมลงไป ๆ

ยังเป็นราคะตัณหาด้วยแล้วมีตมิดปิดตา จนไม่มีใครจะเสาะแสวงหาทางออกจากกิเลสประเภทนี้เลย มีแต่ความสมัครรักใคร่ไม่มีวินอ้อมพ้อ ดิตดินกันไป ผลของมันก็คือชนคนลงปนรก ๆ เหล่านี้ที่พระพุทธเจ้าสอนไว้นี้ คือกิเลสตามลบล้างอย่างนี้มาเรื่อย ๆ เราเรียนหนังสือก็เห็นตามตำรับตำราอย่างนี้ แต่ความจริงที่จะติดตัว เชื่อตามหลักความจริงที่ท่านสอนไว้เหล่านี้ไม่ค่อยมีในใจ

จึงต้องได้วิ่งเข้าหาหลวงปู่มัน ทั้ง ๆ ที่แบกมหาเปรียญไปนั้นแล ได้แต่ความจำ นรกก็ได้แต่ชื่อนรก ไม่ได้เห็นนรกพอจะให้ชยะแขยงหวาดกลัว สวรรค์ก็ได้ยินแต่ชื่อ ไม่มีความกระหึ่มยื้มย่องที่อยากสร้างคุณงามความดีเพื่อไปสวรรค์ มีแต่กิเลสดึงลงกดถ่วงลง เพื่อความทะเยอทะยานดิตดินในกิเลส ๓ ตัวคือ โลภ โกรธ ราคะตัณหา นี่ซึ่งเป็นทางเดินอันราบรื่นของมัน ชนสัตว์ทั้งหลายไหลลงนรกนี้จำนวนเท่าไร เรื่อย่านับนะ ว่าวันหนึ่งสัตว์ลงนรกขนาดไหนอย่างนับ ตั้งแต่เพียงชั่วโงงเดียวเท่านั้นก็เหลือล้นพันพรรณนาที่สัตว์โลกจะคำนึงคำนวณได้แล้ว นี่เป็นสิ่งที่กิเลสมันหลอกหลวงตมุดันเรื่อยมา

เมื่อได้ยินได้ฟังจากอรรถจากธรรมหลวงปู่มันแล้ว สิ่งเหล่านี้ค่อยจางไป ๆ สุดท้ายเรื่องมรรคผลนิพพานที่เรามุ่งมันอย่างเต็มหัวใจ แต่ความสงสัยมันก็กำลังเข้าไปลบล้าง พอได้ยินธรรมของหลวงปู่มันเท่านั้น สิ่งเหล่านี้แตกกระจายออกไปหมดเลย เหลือแต่ความซาบซึ้ง แน่แล้วว่านี่ มรรคผลนิพพานมีอยู่ตั้งแต่กาลไหน ๆ ตามที่ท่านบอกไว้ว่า มรรคผลนิพพานนี้มีมาไม่คำนึงคำนวณว่ากี่กัปกี่กัลป์ ทำไมจะหมดยุคหมดสมัยล้าสมัยเฉพาะเวลาท่านมาบวชนี้ นั่นท่านเน้นลงตรงนี้

พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลายท่านครองมรรคผลนิพพานด้วยการปฏิบัติตามศาสนธรรมนี้ หลุดพ้นจากทุกข์ไปจำนวนมากเท่าไร ท่านมหาทำไมไม่ฟังบ้าง เรียนเป็นมหาอะไร ทำไมไม่ยอมฟังพระพุทธเจ้า ไม่ยอมฟังเสียงศาสตาดองค์เอกและพระสงฆ์สาวก ซึ่งท่านครองมรรคผลนิพพานเต็มหัวใจมาสั่งสอนบ้าง ถ้าท่านเชื่อท่านก็ปฏิบัติตามแนวทางแนวทางคือสาวกชาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้วนี้ นี่แหละคือทางเดินเพื่อมรรคผลนิพพาน ท่านอย่าแะอย่าปลีก ให้ดำเนินตามนี้ ท่านจะเป็นผู้ครองมรรคผลนิพพาน

มรรคผลนิพพานไม่ได้ตัดขาดสะบั้นออกจากท่านแต่องค์เดียว ตัดขาดออกหมดสำหรับคนที่ทำความชั่วช้าลามก ไม่ปรารถนามรรคผลนิพพาน คนนั้นไม่มีสิทธิ์ที่จะไปมรรคผลนิพพาน แต่มีสิทธิ์เต็มตัวที่จะลงนรกได้ด้วยกัน ท่านมหาเรียนมาแล้วเอามาไว้ทำไมความจำ ทำไมไม่เสาะแสวงหาความจริง ความจริงคือการบำเพ็ญตัวเพื่อเข้าถึงหลักธรรมที่กล่าวนั้น เหมือนที่เราเรียนมานั้นเราเรียนแต่รอยโค ตัวโคเราไม่เห็น ท่านก็บอกให้ติดตามรอยโคนี้เข้าไป คือสายทางเดินที่เรียนมาแล้วนี้ด้วยข้อปฏิบัติ ท่านจะเป็นผู้เจอความจริงและมรรคผลนิพพานด้วยตัวเอง พระพุทธเจ้าไม่ผูกขาด

ท่านมีวาสนาอยู่แล้วด้วยความสนใจในธรรม ทำไมจึงให้กิเลสมาปิดมากันเอาเสีย ทำให้สงสัยมรรคผลนิพพานมีหรือไม่มี ให้ท่านเชื่อให้ท่านลงใจว่าศาสดาของเราคือศาสดาองค์เอกไม่มีสอง ตรัสอย่างไรแล้วไม่มีคำว่าสอง ที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นอื่นไปนั้นไม่มีขอให้ท่านเชื่อลงตรงนี้ และเชื่อสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้แล้วนี้ ตรัสไว้เพื่อมรรคผลนิพพานทั้งนั้น ท่านเปิดทางไว้แล้วท่านทำไมไม่เดิน มาลูบมาคลำอยู่กับความสงสัยทำไม ความลูบคลำด้วยความสงสัยนี้จะพาท่านลงนรกโดยไม่รู้ตัวหนา ให้รับรู้สักตัวแต่บัดนี้

รีบยึดสายทางที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้เพื่อมรรคผลนิพพานนี้เข้าสู่ใจ และให้บำเพ็ญตัวเองเต็มเม็ดเต็มหน่วย มรรคผลนิพพานจะประกาศขึ้นในหัวใจของท่านเอง ท่านจะไม่ต้องไปถามใคร พระพุทธเจ้าก็ไม่ถามใคร พระอรหันต์ไม่ถามใคร เมื่อปฏิบัติตามแนวทางแล้วจะเจอเอง ๆ นี่แนวทางก็มีแล้ว ท่านเรียนมาถึงขนาดเป็นมหา ทำไมจะเขวไปจากแนวทาง แล้ววิ่งไปคว้าเอากิเลสมาเป็นสายทางเดิน ถ้าท่านอยากจมลงนรก เอา ให้เชือกิเลสไป ถ้าท่านเชื่อธรรมตามสายทางที่ท่านเรียนมาแล้วนั้น ให้ปฏิบัติยึดหลักธรรมนี้เป็นสายทาง ท่านจะเป็นผู้ครองมรรคผลนิพพาน เรื่องมรรคผลนิพพานมีอยู่แล้ว ท่านสงสัยไปหาประโยชน์อะไร

นี่เป็นโอวาทคำสั่งสอนของหลวงปู่มั่นที่ท่านเด็ดขาดต่อเรา ซึ่งมุ่งหน้าไปหาท่านอย่างจริงจัง เมื่อท่านเทศน์ว่าการแล้วก็สอนเน้นลงทางด้านปฏิบัติ เอา จำเจริญขึ้นภายในใจให้มาก สมาธิไม่อยู่ดินฟ้าอากาศ มรรคผลนิพพานไม่อยู่ดินฟ้าอากาศฟ้าแดดดินลมที่ไหน กิเลสไม่อยู่ดินฟ้าอากาศฟ้าแดดดินลมที่ไหน มรรคผลนิพพานก็เหมือนกัน อยู่ที่หัวใจ กิเลสก็อยู่ที่หัวใจ มันถึงปิดบังทางเดินของเราให้สงสัยจนเพ้อหาทางเดินไม่ได้ นั่นคือกิเลสปิดกั้นทางท่าน ให้รู้เสียว่านี่คือกิเลส

ทางเดินพระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้แล้ว นั่นคือทางเพื่อความพ้นทุกข์ ให้ก้าวเดินตามนี้ พระพุทธเจ้าท่านไม่ตัดสิทธิ์ผู้บำเพ็ญคุณงามความดีเพื่อมรรคผลนิพพาน ท่านเปิดตลอดเวลา ขอให้ท่านตั้งอกตั้งใจ สมาธิท่านจะไปถามที่ไหน ให้บำเพ็ญจิตใจ เวลาที่กำลังว่าวุ่นซุ่มมัวด้วยกิเลสเข้าตีแหลกแตกกระจายทั้งวันทั้งคืน หาความสุขไม่ได้ ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นผลของกิเลสที่สร้างความทุกข์ให้สัตว์โลกทั้งนั้น เวลานี้กิเลสสร้างความทุกข์เหล่านี้ให้ท่านไหม ท่านถามจ้อเข้ามาตรงนี้เลย ก็สร้างความทุกข์ให้เราตลอดเวลาจนตะเกียกตะกายหาครูหาอาจารย์ เพื่อจะออกจากกองไฟกองไฟเหล่านี้แล เราตอบภายในจิตใจ

ท่านก็ย้ายลงไป เอา ถ้าท่านจะระงับดับไฟเหล่านี้ ให้ท่านเร่งความพากเพียรเข้าไป สมาธิ เจริญจิตใจให้ดี สติตั้งให้ติดแนบอยู่กับตัว ความเพียรไม่มีอริยาบถ สติกับใจจะคิดอ่านไปทางไหน ๆ ที่กิเลสจะหลุดลากไป ให้รู้กลับมา ๆ จุตมาจนได้ด้วยสติของตน นี่เรียกว่าการบำเพ็ญ ใจก็จะค่อยสงบร่มเย็นขึ้นมา สมาธิก็จะปรากฏขึ้นที่ใจของท่านเอง

จากนั้นก็ก้าวขึ้นสู่ทางด้านปัญญา เอ้า ปัญญาประเภทใด แต่ก่อนพระพุทธเจ้าฆ่ากิเลสด้วยปัญญา สวาททั้งหลายฆ่ากิเลสด้วยปัญญา เวลานี้เราจะฆ่ากิเลสด้วยวิธีใด โลกทั้งหลายฆ่าด้วยความสงสัยสนเทห์ ปัดมรรคผลนิพพานไม่มีในจิตใจ สร้างขวากสร้างหนามขึ้นมาในจิตใจ เราเองจะสร้างด้วยวิธีไหน ท่านสอนย้าเข้ามา

เราจะสร้างด้วยความพากความเพียร ท่านก็สอนเน้นหนักลงทางความพากความเพียร เรื่องสมาธิไม่เคยปรากฏก็ปรากฏขึ้นมา จนกระทั่งเต็มหัวใจหายสงสัยเรื่องสมาธิ อ้อความจริงของสมาธิที่เราเรียนได้แต่ชื่อแต่นามของสมาธิในตำรับตำรานั้น บัดนี้ความจริงของสมาธิได้ปรากฏขึ้นแล้วที่หัวใจเราไม่สงสัย เรื่องสมาธิไม่สงสัยแล้ว เพราะเราครองอยู่แล้ว

เอ้า ก้าวทางด้านปัญญา ปัญญาที่ท่านว่าฆ่ากิเลส ๆ เป็นปัญญาประเภทใดบ้างที่มาฆ่ากิเลสจนหลุดพ้นไปได้ ท่านเอาปัญญาประเภทใดมาฆ่ามัน ให้ค่อยๆ เชื้อขุดค้นทางด้านปัญญาขึ้นมา โดยพิจารณาสังขารร่างกายซึ่งเป็นภูเขากุญแจยึดมั่นถือมั่นตลอดเวลา จนสร้างความทุกข์ขึ้นมาเต็มเนื้อเต็มตัวของทุกสัตว์ทุกบุคคล ให้พิจารณาสิ่งเหล่านี้ให้ชัดเจนด้วยปัญญา แยกธาตุแยกขันธ์ลงไป ให้กลายเป็นดิน เป็นน้ำ เป็นลม เป็นไฟ สติปัญญาฟาดฟัน หั่นแหลกลงไป ความยึดมั่นถือมั่นด้วยความหลงมกายนั่นจะถอนตัวเข้ามา ๆ ปัญญาจะเฉลิยวณลาด นี่ปัญญาขั้นนี้จะก้าวตัวออกเดิน

คำว่าปัญญาขั้นนี้จะก้าวตัวออกเดินนั้น คือธรรมเกิดในใจของผู้ปฏิบัติ เราไปศึกษาเล่าเรียนมากมายเพียงไรจะได้แต่ความจำ แต่เมื่อมาศึกษาปฏิบัติในหัวใจของเราซึ่งมีทั้งกิเลสและธรรมนี้ จะปรากฏขึ้นทั้งกิเลสประเภทใดบ้างที่จะได้สังหารมัน ด้วยปัญญาประเภทใดบ้างที่เกิดขึ้นจากความพากความเพียร สติปัญญาประเภทนี้จะหมุนตัวขึ้นมา ๆ นี้เรียกว่าธรรมเกิดแล้ว ๆ ธรรมเป็นเอง เช่นเดียวกับกิเลสเกิดภายในจิตใจของโลกเป็นอัตโนมัติของมัน ความโลภเกิดเอง ความโกรธเกิดเอง ความรักความชังเกิดเองภายในใจ

เรื่องของกิเลสสร้างตัวเองเป็นอัตโนมัติของมันฉันใด สติปัญญาขั้นนี้เวลามีกำลังวังชาแก่กล้าแล้ว จะสร้างตัวเองเป็นกำลังขึ้นมา สังหารกิเลสเป็นลำดับลำดาไป อยู่ที่ไหนอิริยาบถใดเว้นแต่หลับเท่านั้น สติปัญญาเครื่องสังหารกิเลสนี้จะทำหน้าที่ของตัวเองต่อกิเลสตลอดไป จนกระทั่งถึงขั้นวิมุตติหลุดพ้น ถึงขั้นสติปัญญาทำงานโดยอัตโนมัติ ไม่ต้องมีการบังคับบัญชา เป็นปัญญาเกิดเอง ๆ ในผู้ปฏิบัติ จากนั้นก็ก้าวขึ้นสู่สมุทติมหาปัญญา เรียกว่าปัญญาที่เกรียงไกร ซึมซาบละเอียดลออมากที่สุด กิเลสประเภทใดไม่มีเหลือ

เหมือนกับไฟได้เชื้อ เชื้อไฟหนาแน่นขนาดไหนเปลวไฟจะแสดงขึ้นมาเต็มที่ ๆ เมื่อเชื้อไฟอ่อนลง ๆ สติปัญญาก็ละเอียดลออไปตาม ตามล้าตามผลาญตามเผาตามไหม้กัน จนกระทั่งกิเลสไม่มีสิ่งใดเหลือภายในจิตใจแล้ว ถ้ามหาณิพพานทำไม นั่นเห็นไหม มรรค

ผลนิพพานแท้ที่อยู่ใจ ซึ่งกำลังถูกปิดบังหุ้มห่อไว้ด้วยกิเลสประเภทต่าง ๆ จนมืดตัว ถึงกับมองดูนิพพานไม่เห็น แล้วสงสัยสนเท่ห์นิพพาน แต่กิเลสปิดบังอยู่ไม่มอง เมื่อเปิดกิเลสออกหมดแล้วนิพพานก็ไม่ต้องถาม วิมุตติหลุดพ้น พอทุกอย่าง ไม่มีสิ่งใดเหลือ นี่คือการโอวาทของหลวงปู่มั่นสอนอย่างเต็มที่

เราก็ได้ปฏิบัติเต็มเหนี่ยวของเราเรื่อยมาตั้งแต่บัดนั้น ไม่มีคำว่าท้อถอยอ่อนแอ จนระลึกไม่ได้ว่า เราท้อถอยต่อความพากความเพียรในระยะใดอย่างนี้ไม่มี เพราะความหมายมั่นปั้นมือที่จะพัดกับกิเลสให้ขาดสะบั้น และครองความเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาในชาตินี้เท่านั้น ความเพียรจึงอ่อนแอไม่ได้ ด้วยเหตุนี้เมื่อระลึกย้อนหลังลงไปแล้วในทางความเพียรของเรา เราได้มีความย่อหย่อนอ่อนกำลังในความพากเพียร หรือท้อถอยความเพียรประการใดบ้าง ไม่มีเลย มีแต่หมุนตัว ๆ คิดย้อนหลังไปแล้วเกิดความขะเขวียง คือกลัวความเพียรของตัวเอง มันทำได้ขนาดนั้น ๆ เวลานี้แก่แล้วทำไม่ได้ ทำแบบนั้นต้องตาย ๆ ถ้ายืนเดียว แต่นั่นมันทำได้ในเวลาชุลมุนพัดกับกิเลสไม่มีอ่อนข้อเลย

นั่นแหละจึงได้ปรากฏเด่นขึ้นมาเต็มหัวใจ ว่าสมาก็ไม่สงสัย ปัญญาขั้นใดเต็มภูมิของตัวเองไม่สงสัย จนกระทั่งมรรคผลนิพพานไม่สงสัย ไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า ทูลถามหาอะไร ธรรมท่านเปิดทางเปิดประตูให้แล้วให้เข้าไปในประตูนี้ สิ่งใดที่อยู่ในห้องนั้นจะเห็นหมดเมื่อเปิดประตูเข้าแล้ว นี่เมื่อเปิดประตูแห่งมรรคผลนิพพานเข้าแล้ว ก็จะเจอมรรคผลนิพพานเป็นวรรคเป็นตอน จนกระทั่งถึงเจหมดในห้องแห่งมรรคผลนิพพานที่มีอยู่ในหัวใจนั้น ไม่สงสัย ทูลถามพระพุทธเจ้าหาอะไร

นี่เป็นครั้งแรกที่เราได้สละชีวิตจิตใจเพื่อสร้างตัวของเรา โดยไม่คำนึงว่าจะได้มาเกี่ยวข้องกับพี่น้องทั้งหลายดังที่เป็นอยู่เวลานี้เลย นี่เรียกว่าสละชีวิตครั้งแรก เอาถึงเป็นถึงตาย สุดท้ายก็ได้สิ่งพึงหวังขึ้นมา เรียกว่าได้ชัยชนะเต็มหัวใจ ไม่มีอะไรสงสัยแล้ว ประกาศก้องขึ้นทั้งวันเวลาสถานที่ที่ปรากฏสะท้อนขึ้นกับใจ วันก็เคยได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว นี่เพราะความจำเป็นที่จะต้องเปิดปุมหลังให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ให้เหมาะสมกับความเป็นผู้นำ ถ้าไม่ได้เปิดให้พี่น้องทั้งหลายทราบในปุมหลังของตนแล้ว ก็จะเป็นประเภทที่ว่า มาเป็นผู้นำแบบหัวชนฝา หาเหตุผลหาผลไม่ได้ ใครจะยอมเชื่อถือได้

เมื่อได้เปิดปุมหลังออกเต็มที่แล้ว ใครจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็เป็นเรื่องของเขา ความจริงเราได้เป็นมาอย่างนี้ จึงได้นำตัวเองออกมาประกาศธรรมกับพี่น้องทั้งหลาย โดยปุมหลังที่แสดงมาแล้วนี้ว่าเต็มภูมิแล้ว เราอัมพอทุกสิ่งทุกอย่าง สามแดนโลกธาตุนี้เราปล่อยหมด ไม่มีสิ่งใดเหลือแม้เม็ดหินเม็ดทรายภายในใจของเราเลย หากจะพูดตั้งครั้งพุทธกาลพูดกองทัวกิเลสตัวไหนจะมาคัดค้านต้านทานให้มา เราจะพูดแบบครั้งพุทธกาลที่ท่านรู้ท่านเห็น ท่านปฏิบัติเต็มเม็ดเต็มหน่วย ผลปรากฏมาอย่างไร ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้วันเดือนหก

เพ็ญ พระสาวกอรหันต์องค์นั้น ๆ ตรัสรู้ธรรมในถ้ำในเงื้อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ ในสถานที่นั้น ในอิริยาบถนั้น ท่านพูดมาได้เต็มปาก ท่านพูดออกมาเพื่อเป็นผลเป็นประโยชน์

เพราะมหามงคลธรรมอันเลิศเลอท่านค้นพบ ท่านเอามาแจกจ่ายประชาชนพลเมืองทั้งหลาย จนกระทั่งถึงชาวพุทธของเราอยู่ ณ บัดนี้ ล้วนแล้วตั้งแต่ท่านนำผลที่ท่านรู้ท่านเห็นออกมาประกาศศาสนาธรรม อันเป็นมหามงคลแก่พี่น้องทั้งหลายอย่างยิ่ง

ทีนี้เมื่อหลวงตาบัวจะนำธรรมประเภทอย่างเดียวกัน ร้อยอย่างเดียวกัน ปฏิบัติอย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกัน ประจักษ์หัวใจอย่างเดียวกัน มาพูดให้พี่น้องทั้งหลายว่า แม้หลวงตาบัวจะเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งอย่างนี้ จะขัดแย้งที่ตรงไหน เพราะธรรมอย่างเดียวกัน ใครจะหาว่าโอ้อวด เราไม่ได้โอ้อวด เราทรงความจริงอย่างนี้ ผลประโยชน์ได้มามากน้อยเพียงไรมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ผิดไปที่ตรงไหน กิเลสตัวไหนที่จะมาคัดค้านต้านทานว่าไม่เป็นความจริง

ก็กิเลสมันตัวจอมปลอมอยู่แล้วมันจะหาความจริงมาจากไหน มันจะยอมรับความจริงที่ไหน นอกจากมันจะกวนพวกเราชาวพุทธทั้งหลายให้สู่ความจอมปลอมของมัน ปฏิเสธเรื่องมรรคผลนิพพาน ใครพูดมรรคผลนิพพานไม่ได้ ถ้าพูดเรื่องกิเลสเต็มหัวใจนั้นพูดได้ แต่ไม่มีใครยอมพูดนะ เผาอยู่ที่หัวใจเต็มหัวอกทุกคน ๆ ก็ไม่มีใครพูด นี่คือกิเลสตัวจอมปลอมเผาหัวใจโลก ธรรมท่านไม่เคยเผาหัวใจใคร รู้ได้มากน้อยเพียงไรเรียกว่าถอดเสียถอดหนามออกจากหัวใจ รู้เต็มสัดเต็มส่วนความทุกข์หมดโดยสิ้นเชิง เพราะไม่มีกิเลสตัวใดมาขัดแย้ง

นี่เมื่อเรานำธรรมประเภtnี้ออกมาพูด กิเลสตัวไหนที่ว้างเกล้าสามารถมาคัดค้านต้านทาน หาว่าเราโอ้อวด ให้ยกมา อย่างามธรรมดาเพียงกิเลสธรรมดา ๆ ให้ยกมาหมด โคตรแซ่ของกิเลส ปุ่ยาตายายสืบทอดกันมาตั้งแต่นานเท่าไร เป็นโคตรแซ่ของกิเลสทั้งนั้น ให้ยกมาหมดทั้งโคตรแซ่มาต้านทานกับธรรมหลวงตาบัว ที่กำลังแสดงอยู่เวลานี้ จะพืดให้มันตกทะเลหมดไม่มีอะไรเหลือเลย เพราะเราเกล้าหาญชาญชัยครอบโลกธาตุ ไม่ใช่ความกล้าหาญธรรมดาดังที่โลก ๆ ทั้งหลายนกล้าหาญกัน แต่นี้กล้าหาญของธรรมที่เป็นธรรมธาตุเต็มหัวใจแล้ว จึงกล้าหาญนอกโลกนอกสงสารนอกสมมุติ

กิเลสที่อยู่ในสมมุติซึ่งเทียบกับถึงขยะ ตัวไหนมันจะอวดเก่งยิ่งกว่าธรรมให้มาท้าทาย หลวงตาจะพืดมันแหลกหมด โคตรแซ่ของมันเท่าไรให้มันไปเที่ยวหาสำรวจตรวจตรามาให้หมด โคตรแซ่ของกิเลสมีมานานเท่าไร ๆ มีจำนวนเท่าไร แล้วประมวลมาวางไว้ที่หน้าหลวงตาบัว นี่คือโคตรแซ่ของกิเลสประเภทถึงขยะทั้งนั้น หลวงตาจะพืดทีเดียวขาดสะบั้นไปหมดไม่มีอะไรเหลือเลย เพราะอำนาจแห่งธรรมเมื่อมีเต็มหัวใจแล้ว ย่อมเหนืออำนาจของกิเลสค้นหาทุกประเภท ของสมมุติทุกประเภท ไม่มีอะไรกันกางไว้ได้เลยคือ

อำนาจของธรรม เพราะฉะนั้นธรรมจึงปราบกิเลสได้ อย่างอื่นปราบไม่ได้จะปราบกิเลสปราบถึงขั้นนี้ปราบไม่ได้ มีธรรมเท่านั้นปราบได้

แล้วธรรมจะมากลัวถึงขั้นยังงี้ ก็เท่ากับธรรมกลัวกิเลส ถ้าธรรมกลัวกิเลสอยู่แล้วจะปราบกิเลสได้ยังงี้ จะสอนคนให้แก้กิเลสปราบกิเลสได้ยังงี้ พระพุทธเจ้าเป็นผู้ปราบกิเลสได้ราบเรียบแล้วจึงสอนโลกด้วยความอาจหาญชาญชัย พระอรหันต์ทั้งหลายท่านสอนโลกด้วยความอาจหาญชาญชัย เพราะท่านปราบกิเลสตัวเสนียดจัญไรตัวเป็นถึงขยะ อวดดี อวดเด่น ทั้ง ๆ ที่มันสกปรกเลวทรามที่สุดไม่มีอะไรเกินกิเลส นั้นลงจากหัวใจหมดไม่มีอะไรเหลือแล้ว ท่านครองบรมสุขวิมุตติพระนิพพานเต็มหัวใจ เมื่อยังมีธาตุมีขันธอยู่ท่านก็เคลื่อนไปเคลื่อนมาธรรมดา

ความทุกข์ความลำบากในธาตุในขันธนี้ยอมรับ เพราะธาตุขันธเป็นสมมุติ ย่อมมีความทุกข์ความลำบาก มีความหิวความกระหายเหมือนกัน แต่ไม่สามารถที่จะชิมซาบเข้าถึงจิตของท่านที่บริสุทธิ์แล้วได้เลย นี่เรียกว่าท่านผู้ครองเป็นพระอรหันต์ทั้ง ๆ ที่มีชีวิตอยู่ การเจ็บไข้ได้ป่วยปวดหัวตัวร้อน ความหิวความกระหายท่านมีเหมือนกันกับเรา แต่ไม่เข้าถึงใจท่าน อยู่เพียงธาตุเพียงขันธผิว ๆ เฝิน ๆ เท่านั้น เมื่อสิ้นอันนี้ลงไปแล้ว นี่ก็คือว่าถึงขยะของท่าน เมื่อถึงขยะนี้หมดสภาพเรียกว่าตาย ไปไม่ไหวแล้วสลัดปิ้งเดียวเท่านั้น ทั้งหมด ที่นี้จิตนั้นเป็นธรรมธาตุล้วน ๆ ธรรมธาตุล้วน ๆ นั้นแหละที่ท่านแสดงว่าธรรมมีอยู่ ๆ คือธรรมธาตุอันนั้นแหละครอบโลกธาตุอยู่เวลานี้ เราระลึกถึงท่านเมื่อไรถึงเมื่อนั้น ๆ เพราะครอบโลกธาตุอยู่แล้ว ระลึกพุทโธก็ถึงท่าน ระลึกธัมโมก็ถึงท่าน ระลึกสังโฆก็ถึงท่าน ๆ

เหมือนเราระลึกถึงกิเลส ระลึกถึงความโลภ ความโลภ ความทะเยอทะยานมาทันที ระลึกถึงความโกรธความเคียดแค้นให้ผู้ใดก็ตามมาทันที ผูกโกรธผูกแค้นขึ้นอย่างสด ๆ ร้อน ๆ ไปเลย ไม่ได้ว่านี่เป็นเดนนี่เป็นสิ่งที่ผ่านไปแล้ว เสียเวล่ำเวลาจะคิดไม่มี กิเลสสด ๆ ร้อน ๆ ตลอดเวลา คิดถึงเรื่องราคะตัณหาเหมือนกัน ราคะตัณหานี้ไม่มีวัย เฒ่าแก่ชราจนจะเข้าโลงอยู่แล้ว มีใครมากระตุกบ้างว่า นี่เขากำลังเล่นลิเกละครนะ ถ้าอย่างนั้นเปิดโลงให้ฉันหน่อย ให้ฉันไปดูลิเกละครสักครู่หนึ่งแล้วค่อยมาเข้าโลงผี เห็นไหมกิเลสมันเก่งไหม นี่ละตัวสกปรกโสมนมันครอบหัวใจของสัตว์โลกอยู่เวลานี้ โลกเห็นไหม มันเผาหัวใจอยู่ด้วยสิ่งเหล่านี้แล ธรรมท่านไม่ได้มาเผาหัวใจสัตว์โลกนะ มีแต่ความโลภความโกรธราคะตัณหาที่ยกยอปอปั้นกันว่าดี

อะไรมาผ่านมันไม่ได้ เช่นอย่างว่า สำเร็จมรรคผลนิพพาน ใครบอกว่าสำเร็จก็ตาม กิเลสประเภทเหล่านี้มันจะดันตันที่ ด้านทานตันที่ว่าไม่มี หาวาโอ้วอวด เพราะจะออกจากเงื้อมมือของมันไป มันจึงคัดค้านด้านทาน ให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ

แล้วย่นเข้ามาหาตัวของเราทุกคน ๆ เวลาจะบำเพ็ญคุณงามความดีกิเลสมันจะต้านทานนะ จะให้ท่านบาทหนึ่งนี้กิเลสมันจะเข้ายึดครองทันที เงินบาทนี้ไม่ให้เราจะเอาไปทำนั่นทำนี่ คือทำเรื่องของกิเลสทั้งนั้น จะเอาไปทำบุญให้ท่านมันไม่ยอมให้ไป มันเหนียวแน่นที่สุด ถ้าอย่างนั้น ถ้าอย่างปัจจุบันนี้มีเงินอยู่ในมือเป็นเงินกระดาษ ถ้าแล้วถ้าเล่าซิงกันกับกิเลส แย่งกับกิเลส แย่งไปแย่งมาเงินกระดาษนั้นเลยเปื่อยในมือ สุดท้ายไปให้ท่านก็ไม่ได้ กิเลสมันพอใจนะ เงินเปื่อยในมือกิเลสมันพอใจที่อยู่ในเงื้อมมือของมัน ไม่ได้แย่งชิงมันไปให้ท่าน อยู่กับมันแล้วไม่เป็นไร มีเท่าไรถึงไหนถึงกันถ้าเรื่องของกิเลส ใช้ได้หมดเอาเป็นเอาตาย นี่เรื่องความโลภ ความตระหนี่ถี่เหนียว เป็นอย่างนี้ในหัวใจของเรา นี่คือตัวภัย

กิเลสมันไม่บอกนะว่าเหล่านี้คือตัวภัย แต่มันไปบอกเสียว่าการเอาไปทำบุญให้ท่านที่จะพาเจ้าของผู้บริจาคนั้นพ้นจากทุกข์ กิเลสจะยึดไว้ทันทีไม่ให้ไป นี่เห็นไหมเวลามันครองหัวใจเรามันครองอย่างนี้ เราจะทำบุญให้ท่านจึงต้องแย่งกับกิเลส เป็นข้าศึกกับกิเลสเสียก่อน ก่อนที่จะได้ไปทานบาทหนึ่งสองบาทนี้ต้องรบกันกับกิเลสเต็มเหนียว บางรายรบไม่ได้สู้มันไม่ได้ เอาไปให้มันกลืนหมดไม่มีอะไรเหลือติดเนื้อติดตัวพอจะเป็นการให้ทาน จุดลากตนออกจากกองทุกข์นี้ไม่มี มีแต่กิเลสจุกดากลง ๆ นี่เวลามันหนาแน่นมันหนาอย่างนั้นนะ ให้ดูหัวใจทุก ๆ คน อย่าไปดูว่าคนนั้นตระหนี่ คนนั้นถี่เหนียว อย่าไปว่า ดูหัวใจของเรา ขณะมันตระหนี่มันเก่งกว่าเขามาก มันตระหนี่ถี่เหนียวที่สุดเลย นี่เวลามันหนาแน่น

ทีนี้เมื่ออาศัยธรรมได้ยืนได้ฟังอยู่โดยสม่ำเสมอว่า การทำบุญให้ท่านนี้คือการจุกดากตนออกจากกองทุกข์ ที่เคยเกิดเคยตายคละเคล้าอยู่กับกองทุกข์ตลอดมานี้ เมื่อทำบุญให้ท่าน สายบุญสายกุศลนี้จะเป็นสายจุกดากเราให้พ้นจากกองทุกข์ เพราะฉะนั้นกิเลสมันจึงหึงหวงไม่ยอมให้ใครออกจากกองทุกข์ ที่มันคุมอำนาจไว้นี้เลย มันจึงต้องบังคับ ทีนี้เมื่อเราได้ยืนได้ฟังธรรมอยู่เสมอ ซึ่งเป็นทางจุกดากเราออกจากกองทุกข์เพราะอำนาจแห่งทาน อำนาจแห่งศีล อำนาจแห่งการเจริญเมตตาภาวนา หลายครั้งหลายหนก็เกิดมีความอุตสาหะพยายาม

ทั้ง ๆ ที่ตระหนี่ก็แย่งออกมาทานได้ ตระหนี่ขนาดไหนก็อุตสาหะพยายามแย่งกันมาทานได้ เอ้า ไม่ได้มาก เงินบาทหนึ่งให้ท่าน ๕๐ สตางค์ก็เอา เงินสองบาทได้ให้ท่านบาทหนึ่งก็เอา ร้อยบาทพันบาทไม่ได้มากก็ เอ้า สิบบาทก็ยังเอา นี่ละสิบบาทนี้เป็นของเรา คือเป็นบุญเป็นกุศลที่จะจุกดาก ฟังเป็นฟังตายของเราได้ คืออำนาจแห่งบุญแห่งกุศลที่เราสละทานนี้แล นี่ละกิเลสมันจึงหึงหวงที่สุด มันกลัวจะออกจากอำนาจของมัน เพราะใครมีบุญมีทานการกุศลภายในจิตในใจแล้ว ผู้นั้นคือมีทางเล็ดลอด มันกลัวจะเล็ดลอดออกจากตาข่ายของมัน มันถึงบีบบังคับเอาไว้

เราจึงต้องได้แย่งได้ชิงได้รับกับมัน มันตระหนี่เราก็ให้ทาน เอ้า มันไม่ยกรักษา ศีล เอ้า รักษา มันไม่ยกราวนา เข้าห้องพระแล้วมันจะหลับอยู่ในห้องพระนั้น เอ้า บังคับไม่ให้มันหลับ อิติปิโส ภควา ยังไม่จบ เอาให้จบ เอาจนกระทั่ง อิติปิโส ภควา จบแล้ว เอ้า ภาวนาพุทโธ นี่คือหลักของใจ นี่คือที่พึ่งของใจ นี่คือเรือนใจ พวกเราสร้างตรงนี้ให้ดีนะ

สิ่งภายนอกดีกรามบ้านช่อง สมบัติเงินทองข้าวของ ยศถาบรรดาศักดิ์ นั้นเป็นสิ่งที่กิเลสเอามาประดับร้านเท่านั้น หลอกหลวงคนโง่ให้จมไปตามมัน ได้เท่าไรไม่พอ เขายกยอเท่าไรเป็นบ้าไปเลยด้วยอำนาจของกิเลส กิเลสมันชอบยอ มันมีแต่อย่างนั้น ครั้นเวลาตายแล้วคนมีคนจนมันจมไปด้วยกันทั้งนั้น ไม่ได้เลือกหน้านะว่า คนนี้เขาเป็นคนมีเขาเป็นเศรษฐี ตายแล้วเขาจะไปสวรรค์นิพพาน อย่าหวัง สมบัติเหล่านี้เป็นเครื่องบำรุงบำเรอร่างกายของเรา ให้พออยู่พอกินพอเป็นพอไปพอหลับนอนถ้าเราไม่หลง ถ้าเราหลงก็เป็นบ้ากับมันอีก ตายแล้วเป็นเปรตเป็นผีมาเผ่ากองสมบัติเงินทองข้าวของไปอีกมากมาย นี่อำนาจของกิเลส

เวลาตายแล้วสิ่งเหล่านี้หมดความหมายทันที ไม่มีอะไรมีความหมายติดเนื้อติดตัวเลย สิ่งที่มีความหมายคืออะไร การทำบุญให้ทาน การรักษาศีล การเจริญเมตตาภาวนา นี่คือหลักใจโดยแท้ เราไม่มีแล้วก็จมได้ เศรษฐีจมได้ คนจนจมได้ ถ้าไม่มีคุณงามความดีประจำใจ ถ้ามีคุณงามความดีประจำใจแล้ว เศรษฐีไปสวรรค์ได้ คนจนไปสวรรค์ได้ ไปนิพพานได้ด้วยกัน เพราะมีความดีประจำใจด้วยกัน ขอให้พี่น้องทั้งหลายยึดไว้เป็นหลักเป็นเกณฑ์การปฏิบัติธรรม

เวลานี้กิเลสกำลังตีทัพเข้ามาๆ บาปบุญนรกสวรรค์มันจะไม่ยอมเชื่อนะเวลานี้ กิเลสหนาแน่นขึ้นมา ยิ่งพูดว่า ผู้บำเพ็ญคุณงามความดีได้สำเร็จมรรคผลนิพพาน กิเลสหัวเราะเลยนะเวลานี้ เห็นไหมกิเลส มันหน้าด้านไหม มันหัวเราะสิ่งที่มีคุณค่าเลิศเลอที่สุดนั้นว่าเป็นของต่ำช้าเลวทราม เป็นของครีของล้าสมัย สิ่งที่ทันสมัยก็คือกลอุบายของมันที่หลอกสัตว์โลกให้จมอยู่นั่นแล ให้พวกเรารู้กลอุบายของมัน เวลานี้มันกำลังแต่งกลแต่งอุบายขึ้นมา ร้อยเล่ห์พันเหลี่ยมร้อยสนพันนัย หลอกโลกหลอกสงสาร โลกก็เป็นโลกที่โง่ด้วย อย่างโลกชาวพุทธของเราโง่ง่ายตายที่สุด น่าสลดสังเวชนะ ให้พิศตัวขึ้นมาทางด้านศีลธรรม

กิเลสมันมีมาตั้งแต่ตั้งกัลป์ หลอกหลวงโลกมาตั้งแต่ตั้งกัลป์ ธรรมเป็นเครื่องฉุดลากสัตว์โลกออกจากกองทุกข์ได้ด้วยกันตลอดมา ทำไมธรรมะจะครีจะล้าสมัยไป จะมีทันสมัยแต่กิเลสอย่างเดียวหรือ พิศธรรมขึ้นมาซิ ให้แก่กับข้าศึกคือกิเลสในหัวใจเรา ทานไม่มีขอให้พวกเรามี อยู่อย่างเฉย ๆ อยู่แบบสัตว์เดรัจฉานใช้ไม่ได้นะ มีอะไรมาให้ได้ให้ทาน นี่เป็นที่ระลึกของใจ นี่เป็นหลักของใจ อันนั้นเป็นสมบัติของกาย แบ่งส้นปันส่วนไปอยู่ไปกินไปหลับไปนอน ซื้อเครื่องใช้ไม้สอยต่าง ๆ นั้นเป็นเครื่องปรนปรีอทางร่างกาย ให้เป็นที่พึ่ง

ของกาย ส่วนคุณงามความดีเกิดขึ้นจากการให้ทานรักษาศีลภาวนานี้เป็นสมบัติของใจ ให้เราแบ่งสันปันส่วนเอาไว้อย่าปล่อยให้มันกินหมด มันจะหมดเนื้อหมดตัว

เกิดมาก็มานับดินฟ้าอากาศอยู่อย่างนั้น เวลาตายไม่เห็นมีความหมายอะไรเลย เพราะไม่มีหลักใจ เพราะฉะนั้นจึงสร้างหลักใจให้มีเต็มหัวใจเรา อย่าลืมนึกคำสอนพระพุทธเจ้า เราเป็นลูกชาวพุทธอย่าตื่นกับกิเลสจนลืมนึกเนื้อลืมนตัว เวลานี้กิเลสมันกำลังลอบว่า บาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี ทั้ง ๆ ที่สิ่งเหล่านี้มีมาตั้งกับตั้งกลับพระพุทธเจ้าองค์ไหน ๆ ก็มาตรัสรู้มาเห็นมาเจออย่างเดียวกัน สอนอย่างเดียวกัน แล้วกิเลสมันก็เป็นตัวอำนาจมาลบล้างว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี หลอกเราให้หลงเชื่อตามมัน แล้วก็จมไปตามมัน

เมื่อหลอกแล้วมันก็จะเปิดทางให้อีก ให้เราสร้างแต่สิ่งที่มันต้องการ มันก็แทรกเข้ามาให้เราต้องการตามมันด้วย ความโลภของสัตว์จึงมีมาก ราคะตัณหาของโลกจึงมีมาก นี่เป็นทางอันโล่งลงนรกของสัตว์ทั้งหลายที่ไม่รู้เนื้อรู้ตัว ไม่มีธรรมเป็นเครื่องยับยั้งบ้างเลย แล้วจมได้แน่ ๆ นะ สิ่งเหล่านี้อย่าเข้าใจว่ามันเป็นคุณ มันเคยเป็นโทษต่อโลกมานมนาน ต้มตุ๋นโลกให้จมลงนรกมานมนานแล้ว เราอย่าไปคุ่นกับมันถ้าไม่ยอมจม ไฟเป็นยังไฟ ไฟเคยครีเคยล้าสมัยไหม เอามือจ่อเข้าไปชิมมันร้อนไหม นรกล้าสมัยที่ไหน นรกไม่มี ไม่มียังไฟพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์มาตรัสอย่างเดียวกัน มีมาตั้งก็กับก็กลับไครนับได้ต้นปลายของนรกว่าเกิดมาแต่เมื่อไร ได้เมื่อไระ มีอยู่อย่างนั้น

อย่าหาญนะในสิ่งไม่ดีทั้งหลาย ให้พยายามฟัดเนื้อฟัดตัวเข้าสู่ทาน สู้ศีล สร้างหลักใจให้ได้ เวลานี้ชาวพุทธเรารู้สึกจะไขว่คว้าวัตถุภายนอกมากที่สุด เรื่องหลักใจแทบจะไม่มีในหัวใจของชาวพุทธเลย ไปที่ไหนมีแต่พากันตื่นเต้นกับวัตถุต่าง ๆ เครื่องใช้ไม้สอยสมบัติเงินทอง ยศลาบรรดาศักดิ์ เป็นบ้ากันทั้งนั้น ตายแล้วไม่เห็นมีอะไรติดเนื้อติดตัว ก็ยังยอมเป็นบ้าเพราะกิเลสหลอกมัน ทีนี้เมื่อเรามีธรรมแทรกเข้ามาก็เป็นเครื่องฟัดเครื่องเหวี่ยงกันเทียบเคียงกันภายในจิตใจของเรา เราก็มีความอบอุ่น สร้างคุณงามความดีให้แน่นหนา มันคงขึ้นภายในใจแล้วเราจะเป็นที่ร่มเย็น

ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ให้พี่น้องทั้งหลายทราบ ในวาระแรกได้สละชีวิตของเราเพื่อฆ่ากิเลส ความรู้ร้อนแต่ก่อนเป็นฟืนเป็นไฟเผาไหม้อยู่ในหัวใจตลอดเวลา ทีนี้เวลาสร้างเข้ามา ๆ สมบัติก็เป็นน้ำดับไฟกองทุกข์ประเภทต่าง ๆ ที่หนาแน่นภายในใจ ให้จิตจางลงไป ๆ ปัญญาเป็นเครื่องชักฟอก เป็นเครื่องชำระล้างกิเลสประเภทต่าง ๆ จนกระทั่งหมดจากหัวใจแล้ว เวลานี้เราพูดได้อย่างเต็มปาก ใครจะหาว่าโอ้อวดก็ตาม เราไม่โอ้อวด เราเอาหลักความจริงที่เป็นผลจากการปฏิบัติของเรามาพูด เช่นเดียวกับพระพุทธเจ้าเอาผลจากการปฏิบัติของพระองค์มาพูดมาสั่งสอนโลก และสาวกทั้งหลายได้รู้เห็นตามผลที่ตนได้ปฏิบัติ

มามาสั่งสอนโลก เราก็คือเป็นอย่างนั้นเหมือนกันเราจึงไม่สะทกสะท้าน เพราะธรรมประเภทเดียวกัน รู้เห็นอย่างเดียวกันมาสอนโลก

เราจึงไม่สะทกสะท้านว่า มรรคผลนิพพานเราไม่สงสัยแล้ว เราครองเต็มหัวใจตลอดไป ตั้งกับตั้งกลับไม่มีกับใดกลับใด ท่านเรียกว่านิพพานเที่ยง คือหัวใจดวงนี้ที่พอทุกสิ่งทุกอย่างแล้วนั้นแลเที่ยง ก็เลสตัณหาสมมุติทั้งมวลมีมากมีน้อยมันจะเข้าไปยุแห่ยก่อกวนให้แปรสภาพ เช่น อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เหล่านี้เป็นเรื่องของกิเลสหลอกลวงทั้งนั้น ธรรมที่ถึงขั้นนี้แล้วไม่มี อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เข้าไปก่อกวน เรียกว่าเป็นบรมสุขอนันตกาล ท่านเรียกว่านิพพานเที่ยง คือหัวใจที่พ้นจากสมมุติกิเลสโดยประการทั้งปวงแล้วนั้นแลเที่ยงนี้เราไม่สงสัย

มาสอนพี่น้องทั้งหลายด้วยความมองจากลำหญาชาญชัย คำว่าลำหญาเนี่ยยังเลยความกล้ำหญาธรรมดาของโลกที่รู้ที่เห็นที่ใช้กันทั่ว ๆ ไปอีก ลำหญาเลยนี้ไปอีกไม่ใช่กล้ำหญาธรรมดา ลำหญาครอบโลกธาตุ เพราะหัวใจนี้ได้สว่างจำครอบโลกธาตุมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๔๙๓ ฟังให้ดี วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร เวลา ๕ ทุ่มเป้งเลย วันนั้นเป็นฟ้าดินถล่ม คือหมายความว่ากิเลสได้ขาดสะบั้นลงไปจากใจ จิตตัสติขึ้นมาประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่ม เทวดาอินทร์พรหมทั้งหลายสะท้อนสะท้อนประสานเป็นเสียงเดียวกันในขณะนั้น แต่เราไม่เคยนำมาพูดเรื่องเหล่านี้ะ

เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมทั้งหลาย ได้ยินแต่ครั้งพุทธกาลที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้ในธัมมจักกัปปวัตตนสูตรท่านแสดงไว้ว่า หมั่นโลกธาตุสะท้อนสะท้อนหัวนไหวเป็นอันเดียวกันหมด อานุภาพแห่งธรรมที่ปรากฏขึ้นในเวลานั้น ไม่มีอานุภาพของเทวบุตรเทวดาองค์ใดที่จะไปเสมอเหมือน อานุภาพแห่งธรรมที่สว่างจำขึ้นในขณะที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้นั้นเลย นี่มีในธัมมจักกัปปวัตตนสูตร เราตัวเท่าหนูก็ตามเป็นสักขีพยานกันได้อย่างประจักษ์ไม่สงสัย ใครจะเชื่อไม่เชื่อก็ตาม ธรรมชาติความจริงนี้พออยู่กับตัวแล้ว ไม่ต้องไปหาสักขีพยานมาจากไหน ได้ปรากฏสะท้อนสะท้อนในคืนวันเดียวกัน เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมประสานกันทันทีในเวลานั้น

แต่เราไม่เคยนำธรรมเหล่านี้มาสอนโลก เพราะธรรมเหล่านี้ประสานกันกับเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมเท่านั้น ไม่เกี่ยวข้องกับประชาชน สิ่งที่เกี่ยวข้องกับประชาชนก็ดังที่ได้นำมาแสดงอยู่เวลานี้ พี่น้องทั้งหลายให้ฟังเอา หรือฟังไม่ได้ความอีกหรือ ที่เทศน์ขนาดนี้ยังฟังไม่ได้ความอีกหรือ

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าเป็นตลาดแห่งมรรคผลนิพพานสด ๆ ร้อน ๆ อย่าให้กิเลสมันลุ่มจุมูกนะ มันจะมีด่าคำดาไปหมด เกิดมาก็ไม่ทราบมาจากภพใดชาติใดหาความหมายไม่ได้ เวลาตายนี้จะไปไหนก็หาความหมายหาความแน่นอนในตัวเองไม่ได้ อยู่ก็แบบเร่ ๆ

ร้อน ๆ ใช้ไม่ได้นะ ต้องหาหลักหาเกณฑ์หาศีลหาธรรมเข้ามาเป็นเครื่องยึด พุทโธ อัมโม สังโฆ บทใดก็ตามอย่าปล่อยอย่างว่าง นี่คือหลักยึดของใจ อย่าหลงโลเลโลกเลกไปตามโลก ตามสงสาร จะถูกกิเลสมันหลอกให้จมลงนรกโดยไม่รู้ตัวนะ ทั้ง ๆ ที่ว่านรกไม่มี ๆ อันเป็น คำหลอกลวงของกิเลสมันแหละ ให้ยึดธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงสอน ทุก ๆ พระองค์สอน แบบเดียวกันหมด

ธรรมไม่มีการโกหก กิเลสโกหกวันยังค่ำ ตั้งแต่โคตรแซ่ของมันโกหกทั้งนั้น ธรรมนี้ ไม่มี ไม่ว่าพระพุทธเจ้าพระองค์ใดตรัสรู้ขึ้นมาตรัสรู้ของจริง มียังงเห็นยังงเป็นยังง บอก ตามความจริง ๆ เช่น บาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลก นิพพานมี เปตติผีประเภท ต่าง ๆ ทั่วแดนโลกธาตุมี ไม่ผิด ท่านทรงเห็นทรงรู้หมดแล้วจึงนำมาสอนโลก นี่เรียกว่าเป็น ความจริงท่านไม่โกหก แต่กิเลสจอมโกหกว่า สิ่งเหล่านี้ไม่มี นั่นเห็นไหม ที่กล่าวทั้งหมดที่ พระพุทธเจ้าทั้งหลายมาแสดงนี้ กิเลสปิดหมดเลยว่าไม่มี มันก็มีแต่ความมืดบอดครอบ หัวใจสัตว์โลก เพราะกิเลสมันเสกคาถามีดบอดมาครอบหัวใจโลก โลกก็เป็นโลกมืดบอด เชื่อตามกิเลส ลบบาปบุญนรกสวรรค์ด้วยการสร้างความชั่วช้าลามก โดยความ ทะเยอทะยานที่กิเลสหลอกไปนั้นแหละ แล้วก็จะมีจมกันไปเรื่อย ๆ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ จดจำได้ปฏิบัติตนอย่างนี้

วันนี้เป็นวันมหามงคลอย่างยิ่ง ท่านเราก็ได้ให้ท่าน วันนี้เป็นการเสียสละ เป็นมหา กุศลแก่ชาติไทยของเรา ใครมีสมบัติมากน้อยก็ได้มารวบรวมกันด้วยการบริจาค เพราะ อำนาจแห่งความรักชาติไทยของเรา สถานที่นี้ก็มีท่าน ผ.ว.จ.มาเป็นประธาน นับว่าเป็นสิริ มงคลแก่ชาติไทยของเราเป็นอย่างยิ่ง การช่วยชาติไม่เป็นเรื่องเล็กน้อย เป็นเรื่องของชาติ ยิ่งมีวงการต่าง ๆ ทั้งทางด้านศาสนา ด้านประชาชนพลเมือง ด้านบ้านเมือง เข้ามา รวมกัน ต่างคนต่างอุ้มชูชาติไทยของเราแล้วจะขึ้นได้อย่างรวดเร็ว และเป็นสง่าราศีแก่ชาติ ไทยของเราอย่างยิ่ง สมกับว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ

ทางบ้านเมืองก็เป็นลูกของพระ ข้าราชการต่าง ๆ ที่ออกไปทำหน้าที่การงานเป็นวง ราชการบ้านเมืองอยู่เวลานี้ ส่วนมากเป็นลูกของพระจากวัดต่าง ๆ ทั้งนั้นไปทำหน้าที่การ งาน นี่ก็คือลูกของพระ ที่นี้ทางเราก็ช่วยกันบำรุงศาสนา ทางประชาชนบ้านเมืองก็ต่างคน ต่างช่วยบ้านเมืองของเรา เท่ากับมีสองแขน แขนหนึ่งทางฝ่ายบ้านเมือง แขนหนึ่งทางฝ่าย ศาสนา เมื่อมีสองแขนสมบูรณ์แบบแล้วก็อุ้มชาติไทยของเราขึ้นได้อย่างรวดเร็ว และอย่างมี เกียรติเต็มภูมิของชาติไทยเราที่เป็นลูกชาวพุทธ

การแสดงธรรมในวันนี้ก็ไม่ค่อยจะทั่วถึงเท่าไรนัก เพราะรู้สึกเหนื่อย นี่ละการ แสดงธรรมด้วยธาตุด้วยขันธเป็นประมาณ ย่อมมีเหน็ดมีเหนื่อยเมื่อยล้า ไม่ค่อยเต็มเม็ด เต็มหน่วย ธรรมนั้นไม่มีวัย มีเท่าไรออกได้สบาย ๆ ไม่มีวัย แต่ธาตุขันธมีวัยเมื่อเรา

นำมาใช้แล้วก็รู้สึกอ่อนเพลียไปต่าง ๆ นานา ดังที่แสดงอยู่เวลานี้ หากว่ายังไม่พิสดาร
ตรงไหนก็ให้พากันเอาไปพิจารณา หลักใหญ่คือว่า บาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลก
มี นิพพานมี เปเรตตีประเภทต่าง ๆ ทั่วโลกดินแดนนี้เต็มไปหมด

พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สอนแบบเดียวกันตามสิ่งที่มีอยู่ทั้งหลาย ขอให้พากัน
ฟังอย่างถึงใจ แล้วให้ละชั่วทำดี ให้มีhiriโอดตูปะความสะอาดกลัวต่อความชั่วช้าลามก ซึ่ง
เป็นภัยแก่ผู้ทำนั้นแล ให้ระวังให้มาก อย่าดีดอย่าดันในสิ่งที่ตนเป็นภัยแก่ตัวเอง แล้วอย่าง
น้อยเวลาจะหลับจะนอนขอให้พากันไหว้พระสวดมนต์ย่อ ๆ ก็เอา แล้วให้นั่งภาวนาระลึก
พุทโธ ๆ ก็ได้ อัมโมก็ได้ สังโมก็ได้ บทใดก็ตามตามแต่จริตของเราชอบให้มาบาริกรรม มีสติ
กำกับอยู่กับคำบริกรรม นี้เรียกว่าสร้างเรือนใจ สร้างหลักใจขึ้นที่ใจของเรา

อันนี้แหละจะเป็นที่พึ่งเป็นพึ่งตายของเราในปัจจุบัน และภพชาติต่อไปโดยแท้ไม่
สงสัย อย่างอื่นพอชีวิตขาดสะบั้นลงไป สิ่งเหล่านั้นขาดไปพร้อม ๆ กันไม่มีความหมาย แต่
บุญกับบาปนี้มีความหมายเต็มตัว ใครสร้างบาป บาปก็ตามเผาคนนั้น ใครสร้างบุญ บุญจะ
หนุนคนนั้นให้พ้นภัยไปโดยลำดับ

การแสดงธรรมก็เห็นสมควรแก่เวลาแล้ว จึงขออนุโมทนาและขอบคุณอย่างสุดซึ้ง
แก่บรรดาพี่น้องทั้งหลาย เฉพาะอย่างยิ่งชาวจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดใกล้เคียง ที่ต่างท่าน
ต่างมาร่วมมือร่วมใจด้วยความรักชาติบริจาคนครวนี้ทั่วหน้ากัน จึงขอขอบคุณและ
อนุโมทนากับพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกัน ขอความสวัสดิ์จงมีแก่ท่านทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ
